

גליון 469
שנה י' תשפ"אסיפורי
צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם מעשה ברבי יהושע בן לוי, שהיה מתאוה ללכת עם אליהו הנביא ולראות את מעשיו, הלכו למקום מסויים שהיו כולם עשירים, כיון שראו אותם מרוב גאותם וגובה לבם לא קיבלו אותם בסבר פנים יפות, ולא האכילום ולא השקום. בבקר השכים אליהו ואמר להם, הקדוש ברוך הוא יעשה שתהיו כולכם ראשים. הלכו למקום אחר של עניים, כיון שראו אותם אנשי המקום, הסבירו להם פנים יפות והאכילום והשקום וכבודם כבוד גדול. בבקר השכים אליהו ואמר להם, לא יתן לכם הקדוש ברוך הוא אלא ראש אחד. אמר לו רבי יהושע איני יכול להבין אותך, אותם עשירים שלא כיבדו אותנו ברכת אותם שיהיו כולם ראשים, ואותם עניים שכיבדו אותנו אמרת שיהיה להם ראש אחד. אמר לו אליהו הנביא, אותם עשירים, התפללתי שכולם יהיו ראשים, שכל מקום שיש שם הרבה ראשים, סופו ליחרב, כיון שברוב חובלים תטבענה האניות. ואותם העניים שכיבדו אותנו, התפללתי שיהיה ראש אחד, כיון שכל מקום שיש ראש אחד הרי זה ברכה גדולה.

פרשת השבוע

במחיצתו. בעת עריכת השלחן אמר, שפעם בא הרה"ק בעל התניא זיע"א אל סבו הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זיע"א, אמר לו הרה"ק מקאריץ, ששבע שנים עבד להכיר את השקר, ושבע שנים להרחיק את השקר. ורק אח"כ עבד עוד שבע שנים לקנות לעצמו את מדת האמת. השיב לו הרה"ק בעל התניא, שדרך זו קשה מאד, והוא שייך רק למלאכים וליחידי סגולה, אולם אני סבור שצריכים מקודם לקנות את מדת האמת, ורק אח"כ להרחיק את השקר. ואמר הרה"ק מאוסטילא ששתי הדרכים האלו מרומזים בפרשת השבוע, דכתיב "וראיתם אותו וזכרתם" ורק אח"כ כתיב "ולא תתורו", לרמז על דרכו של הרה"ק בעל התניא לעבוד על עשה טוב לפני סור מרע. ואילו דרכו של הרה"ק מקאריץ ג"כ מרומז בפרשה, שאחרי "ולא תתורו" כתיב "למען תזכרו ועשיתם", דהיינו עשה טוב אחר סור מרע, ולכן מתרגם שם היונתן "ותהוון קדישין הי כמלאכיא" שדרך זו שייך רק למלאכים ויחידי סגולה.

מראשית עריסותיכם תתנו לה' (ט"ו - כ"א)

מסופר על הרה"ק רבי משה סופר בעל ה"חתם סופר" זיע"א, שהיה מרבה לכתוב ולדרוש ברבים על החשיבות של חינוך הילדים הרכים לתורה וליראת שמים. בין השאר היה דורש על הכתוב שלפנינו, "מראשית עריסותיכם תתנו לה'", בעוד ילדכם נמצא בראשית חייו ומוטל בעריסה, דאגו נא לנטוע בלבו אהבת תורה ויראת שמים, ואל תדחו זאת לעתיד קרוב או רחוק. כי בחינוך הילדים תופס הכלל, יפה שעה אחת קודם, וככל שמקדימים לפעול ולהשפיע על הילד הרך, רב הסיכוי שהחינוך יניב פרי היוללים לשם ולתפארת.

וראיתם אותו וזכרתם וגו' ולא תתורו וגו' למען תזכרו ועשיתם (ט"ו - ל"ט)

מסופר: פעם הגיע הרה"ק רבי פינחס מאוסטילא זיע"א (חתן הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זיע"א) לשבות בשבת פרשת שלח באזור העיר 'סאנוק', וחסידיו בעלזא מהסביבה נתקבצו ובאו לשבות

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים: 8:24 ת"א: 8:27 ר"ת: 8:57

פרשת שלח

זמני כניסת השבת

ירושלים: 7:06 ת"א: 7:21

ומכאן ואילך אני אחלק לכל אחד מנת מים ליום, עד שנמצא מים או עד שנגיע למקום ישוב, אני מזהיר לבל ינסה מישהו להחביא מים, אם נמצא אצל מישהו טיפת מים מעל המכסה, דמו בראשו.

כל הנוסעים הביאו את מיכלי המים שלהם אל מנהיג השיירה, אשר העמיד שני שומרים עם כלי נשק שתפקידם היה לשמור על מלאי המים המשותף, מצליח היה האחרון שהביא את נאד המים שלו אל ראש השיירה, תחילה הוא חשב לא למסור את כמות המים שברשותו, כדי לשמור לעצמו מים לנטילת ידיים, אולם עד כדי כך ישים נפשו בכפו? מנהיג השיירה בטח יהרגו אם יימצא בידו המים האסורים, הוא החליט איפוא למסור את המים שברשותו לידי מנהיג השיירה כשאר בני השיירה, ולנסות להסתדר עם המנה היומית שתספיק לו גם לנטילת ידיים, הוא הביא איפוא את כמות המים שברשותו אל ראש השיירה, ובקשו לתת לו את מנת המים של מחר מיד כדי שיוכל ליטול את ידיו כאשר יקום בבוקר, ראש השיירה נתן לו כד קטן של מים.

למחרת כאשר מצליח קם משנתו, נטל את ידיו והמים הספיקו אך בקושי למשימה זו, כל היום הסתובב מצליח בלי טיפת מים עד שכמעט התעלף מצמא, הוא הכיר בכך שבצורה כזו לא יוכל להמשיך זמן רב, בא איפוא אל ראש השיירה ואמר לו כי הוא מוכרח לקבל מנה נוספת של מים, אחת לשתייה ואחרת לנטילת ידיים, בשומעו זאת פרץ מנהיג השיירה בצחוק קולני, עתה נזכר מצליח במה שהבטיח לאביו, והוא אמר לראש השיירה כי אם אין ברירה אחרת, הוא מוכן לתת לו את כל הכסף שיש בידו כדי לקבל כל יום מנה יתירה של מים לצרכי נטילת ידיים. ראש השיירה המשיך לצחוק ואמר למצליח להביא את הכסף, כעבור רגעים אחדים הביא מצליח שקיק מלא מטבעות זהב, והניחו לפני ראש השיירה.

הלה קפץ כנשוך נחש: מה אתה משוגע, יצאת מדעתך, כל כך הרבה כסף תמורת קצת מים לנטילת ידיים? סוחרים לעולם אינם מתחרטים, השיב מצליח בנחת, עשינו עסק הבאתי לך את כל הכסף שברשותי ואתה תתן לי מים כפי שנדברנו, חכה רגע, אני מוכרח לקבל את הסכמתם של שאר הנוסעים, אני הרי חשבתי שאתה חמדת לך לצון ואינך מדבר ברצינות, ראש השיירה כינס את כל הנוסעים ושח להם את הענין, הוא הציע להם להתחלק חלק כחלק בכספו של היהודי, ותמורת זאת יוותר כל אחד על קצת מים כדי שהיהודי יוכל ליטול ידיו כחפצו, הנוסעים חשבו שהחום והצמא ושאר חלאות הדרך העבירו את היהודי על דעתו, אולם אם הוא מוכן לתת את כל רכושו כדי שיוכל לשפוך קצת מים על אצבעותיו, אדרבא שיבושם לו, בינתיים הם יעשו עסק טוב ויזכו בכספו, הסכימו כולם בדעה אחת למלא את משאלתו של היהודי. מצליח היה מאושר, הוא יוכל מעתה לקיים את מצוות נטילת ידיים כהלכתה, ולאחר מכן לאמר את הברכות, להניח תפילין, ללמוד ולהתפלל אשר בלעדי כל אלה חייו אינם חיים.

זכות קיום מצוות נטילת ידיים

בבגדד העתיקה חי פעם יהודי צעיר ששמו היה מצליח, אביו של מצליח זה הצליח מאד בעסקיו והיה עשיר גדול וגם תלמיד חכם, את בנו מצליח הוא שלח לשיבה כדי שיקנה תורה וחכמה, וגם אחרי שהוא נשא אשה, פרנס אביו אותו ואת זוג' בכבוד, כדי שיוכל להמשיך ללמוד ולעלות במעלות התורה והמידות הטובות. כעבור שנים אחדות נפטר אביו של מצליח בשיבה טובה, והוא הוריש לבנו ירושה גדולה, שכללה בין היתר חנות של בשמים וכל מיני תבלינים. לפני פטירתו אמר האב לבנו, הנה הגיעה שעת להיפרד מן העולם הזה, הבורא יתברך שמו היה בעזרי ויש באפשרותי להשאיר לך ירושה הן בגשמיות והן ברוחניות, ירושה שאין להתבייש בה כלל, בטוחני שתדע לכלכל את מעשיך על הצד הטוב ביותר. דבר אחד ברצוני לאמר לך, דבר שגם אבי זכרונו לברכה אמר לי לפני מותו: בחר לך מצוה אותה תקיים ביתר הידור ובמסירות נפש יותר משאר כל המצוות, למרות שידוע לך כי את כל המצוות יש לקיים מתוך מסירות נפש, אולם מצווה מיוחדת זו שתבחר לעצמך תקיים בכל מצב ובכל הנסיבות, ואפילו זה יעלה בכל רכושך, ובזכות זו יעזור לך השם, שתצליח בכל דרכיך והוא יתברך ישמור אותך מכל רע. כשדמעות עומדות בעיניו הבטיח מצליח לאביו שינצור את דבריו האחרונים, וכי הוא מתכוון להדר במיוחד בקיום מצוות נטילת ידיים של שחרית.

מצליח קיים את הבטחתו, לפני לכתו לישון היה מכין ליד מיטתו כלי עם מים, כדי שיוכל בבוקר מיד שהתעורר ואמר מודה אני, ליטול את ידיו שלש פעמים כל אחת כפי שהדין מחייב, מיד אחרי כן היה מברך את הברכה על לבישת הטלית קטן, כך שמעולם לא הלך ארבע אמות בלי נטילת ידיים. ויהי היום ומצליח כבר מכר את כל מלאי הסחורה שהשאיר לו אביו, הוא נטל בידיו סכום כסף גדול ויצא למסע כדי לקנות מלאי חדש של סחורה, באותם הימים היו הדרכים בחזקת סכנה, ואנשים השתדלו לא לנסוע לבד, הם התארגנו בשיירות, שכרו שומרים ונסעו ביחד, מצליח הצטרף לשיירה של סוחרים שיצאה לדרך על גבי גמלים וחמורים, כשמגמת פניהם לארצות המזרח, דרכה של השיירה עברה במדבר, יום אחד פרצה רוח סערה והאבק כיסה וטשטש את נתיב הגמלים שעבר במדבר. השיירה נעצרה לימים אחדים וכתה עד שתעבור הסערה.

סוף סוף אחרי צפיה מורטת עצבים, נתנו ראשי השיירה את ההוראה להמשיך הנסיעה, כאשר השמש החלה לשקוע בצד מערב והשיירה נעצרה ללילת לילה, כינס מנהיג השיירה את הנוסעים ואמר להם: אני מצטער מאד אבל חייב אני להגיד לכם, כי בגלל הסערה איבדנו ימי מסע אחדים וגם ירדנו מדרך המלך, אני מקווה שלא נצטרך לתעות הרבה זמן, אולם דבר אחד כבר ברור, אנו עתידים לסבול מחסור במים וכוונתי למי שתיה לנו ולבהמתינו, לכן אני מבקש מכם להביא אלי את כל מיכלי המים שברשותכם,

מישל ונמשל

המצוות מתגלגלות צריך רק להרימם

משל לאדם מחוסר פרנסה שניסה את מזלו עשרות פעמים, שלח את ידו במקצועות שונים, והגיע למסקנה כי מיצה את כל האפשרויות שמקום מגוריו יכול להציע לו. "ביש-מול" הפך להיות שמו השני, ותקווה אינה מפציעה באופק הקרוב. הוא לוהה כספים מאנשים טובים שהיו מוכנים לסכן את כספם ולעזור לו, נפרד ממשפחתו ומידידיו המועטים, ויצא לדרך ארוכה לזמן בלתי ידוע. ההצלחה האירה לו פנים במקום שאליו הגיע. הוא נכנס לעסקי בשר ודגים, תחילה כשולית קצבים, ומאוחר יותר בחנות משר האיש הלך והתעשר, העסק שיגשג ופרח, וסכומי כסף נאים נכנסו לקופת החסכונות שלו. שנים חלפו, הגעגועים אל משפחתו החלו מציקים לו, המחשבות אודות העוני שבו הם חיים, הקשו עליו גם הן. הגיע הזמן לשוב הביתה. חיסל האיש את עסקיו, והחל מתכנן את דרכו חזרה. את הכסף שצבר במשך השנים לא היה טעם לקחת עמו, לא היו אלו מטבעות עוברים לסוחר במדינתו. עליו לרכוש בכסף סחורה שיוכל לקחת עמו לארצו ולפדות אותה שם בכסף, בתקווה להרוויח עליה סכום יפה. בבשר ודגים הוא מתמצא היטב. השנים בהן עשה בעסק הבשר השכילו אותו בנושא. שם הוא ישקיע את כספו. אלפי ארגוני בשר ודגים נרכשו, עשרות פועלים עמלו להוריד את כל התכולה למחסניה של ספינת ענק שנשכרה במיוחד למטרה זו. מלווה בסחורה היקרה שבה הושקע כל כספו, יצא האיש לדרכו, מצפה בהתרגשות למפגש עם אשתו וילדיו,

הם חיכו לו בנמל, עמדו שם לבושים בלויי סחבות, גופם רוה ופניהם חיזורות, מחכים לראות מה הביא להם, האם השתנה מזלו? האם היו כדאיים ימי הניתוק הארוכים? העיירה הקטנה הייתה נרגשת. השמועות אודות "ביש המול" ששב כאיש עשיר עשו להן כנפיים. כולם ביקשו להיות שותפים לשמחה והתגייסו לעזור בפריקת הסחורה. המחסנים נפתחו, הארגונים האטומים הועלו אל החוף ונפתחו בידיים להוטות של ההמון המתגודד. הסרחון היה נורא. והבזיון היה גדול הרבה יותר. אבל חפוי ראש נכנס האיש לביתו, נשכב על מיטתו במטרה להשכיח את צרותיו, נרדם בעייפות מתוך תקווה שכשיקום יתברר לו הכל כחלום רע. בעודו ישן לקחה אשתו את בגדי בעלה המאובקים לנקות אותם ולהסיר את הכתמים שדבקו בהם בדרך. מבחינתה לא השתנה דבר, מלבד הבושה הגדולה שליוותה אותה כעת. ואז הבחינה בכפתורים התפורים על בגדו. היו אלו כפתורי זהב משובצים באבני חן זעירות, שנצצו מול קרני השמש באלפי נקודות אור. תלשה אחד מהם, ורצה במהירות אל הצורף המקומי. היא שבה לאחר שעה קלה, מעירה את בעלה מתרדמתו העמוקה: "נושענו! התעשרנו!" קראה בקול, מחזיקה בידה את כפתור הזהב, "הצורף טוען שמדובר באבנים יקרות ביותר". האיש התעלף. כשהתעורר מירר בכבי: "המקום שממנו באתי מלא באבנים אלו. מושלכות הן בחוצות כאילו היו אבני חצץ, במקרה קניתי מעיל שמשובצים בכפתוריו כמה מאלו. אילו רק ידעתי? "

והנמשל: כאן בעולמנו מתגלגלות המצוות, ויש רק צורך להרימן. שם, בעולם האמיתי, אין גבול לשוויה של כל מצווה, לערכו של כל מעשה טוב.

(בשם הגה"ק "חפץ חיים זיע"א)

לאחר תלאות רבות עברה השיירה את המדבר, הגיעה למקומות מיושבים יותר, ועלתה על דרך המלך, עתה הגיע מצליח למסקנה כי אין כל טעם בדבר שהוא ימשיך את מסעו בשיירה זו, לאחר שלא נותר בידיו כל כסף, הוא הודה איפוא לראש השיירה על שעמד בדיבורו, ולא נסע בשבת כפי שסוכם מראש, וכן על כך שסיפק לו מים לנטילת ידיים בהתאם למוסכם, הוא איחל לשאר הנוסעים נסיעה טובה ופרש מהם. בשבתו בצילו של עץ הביט מצליח אחרי השיירה עד שהיא נעלמה מעיניו, עתה נותר הוא לבדו, את גמלו ושאר החפצים הוא מכר לאחד הנוסעים כדי שלא יצטרך לדאוג לזמון ומים לבהמה, והוא בעצמו החליט להמשיך ברגל, בידו היה שקיק הטלית והתפילין שבו היה גם סידור וספר משניות.

הוא יצא לדרך ועד מהרה הגיע ליער, נכנס בתוכו וקווה להגיע בקרוב לישוב יהודי, בלכתו ביער ניוון מצליח מכל מיני פירות ואגוזי בר, כשליבו מלא תקווה שהשם יעזור לו ויביאו הביתה בשלום, ככל שהמשיך ללכת הוא העמיק להיכנס לתוך היער, ועד מהרה נוכח לדעת כי הוא תועה בדרכו, השמש נטתה לערוב ומצליח חיפש מקום בטוח ללינת לילה, הוא מצא קרחת יער שהיתה מוקפת עצים עבותים, בקרחת היער היו גחלים עוממות במחפורת והיה ברור שזמן לא ארוך לפני כן, היו כאן אנשים שבשלו משהו על האש או התחממו לאורה, מצליח שם גיורי עץ על הגחלים ונפח בהם, עד שהאש התלקחה מחדש, הוא החליט ללון בקרבת מקום כדי שהאש תגן עליו מפני חיות הפרא, אולם הוא רגיל היה לא ללכת לישון בלי שיכין לעצמו מים לנטילת ידיים, ועתה הוא מצא כי נאד המים שלו ריק לגמרי, ישב מצליח וחשב והגיע למסקנה כי אם אנשים רגילים לחנות כאן ולהדליק אש לצרכיהם, סימן הוא כי בקרבת מקום חייבים להימצא מים, הלך איפוא לחפש מים ולאחר שהסתובב לא מעט, מצא מעיין שמימיו זכים וקרירים, התרחץ מצליח, שתה לרוויה, מלא את נאד המים והחל ללכת חזרה אל קרחת היער.

לפתע שמע צעדים כבדים וקולות של אנשים שהתקרבו כנראה כמוהו אל קרחת היער, מצליח התחבא בין העצים והבחין לתדהמתו בכנופיה גדולה של שורדים מזויינים, שנשאו בידם שלל רב והובילו אתם שבוי, הם עברו כל כך קרוב על ידו שמצליח חשש שישמעו את פעימות ליבו, בהביטו באנשים שעברו לידו לא האמין מצליח למראה עיניו, גם בחשכה שירדה לפתע הוא הצליח להכיר בשבוי המובל בכבלים, את ראש השיירה שממנו הוא נפרד לשלום רק הבוקר.

(המשך בשבוע הבא א"ה)

צ'ין אדם לחברו

איך להתגבר על מידת הכעס מסופר על הרה"ק ה"תולדות יעקב יוסף" זיע"א, שדיבר פעם עם הרה"ק רבי מנחם מנדל מוויטעבסק זיע"א על ענין הכעס המגונה, ושאל את רבי מנחם מענדל, מה העצה לעקרה ולשרשה? הרה"ק מוויטעבסק לא ענה ולא כלום. כעבור ימים אחדים נסע ה"תולדות" יחד עם תלמידיו בעגלה, על אם הדרך עצר אותם יהודי אחד וביקש להצטרף עמם לנסיעה, הרבי ה"תולדות" הורה להכניסו, אך מחוסר מקום הושיבוהו אחורי העגלה במקום המשאות והחביות, מקום שאינו נוח כלל לשיבת בני אדם. במשך הנסיעה שאלו הצדיק כמה פעמים האם אין המקום צר לו מידי? ועין היהודי ויאמר שאין דוחקו גדול וטוב לו במקומו, אך הרבי לא הרפה ממנו, והמשיך לשאלו שוב ושוב, האם מקומו טוב לזו ובתוך כך ענהו היהודי "אשרי העם שככה לו", אשרי חלקו של האיש אשר "ככה" לו, כלומר באיזה אופן שמתנהג עמו ה' טוב לו, כי יודע שמה יצא לו כך, ואין לו טענות כלל על מצבו ומעמדו. נהנו חבורת החסידים למשמע דברי ההילך, אך הרה"ק ה"תולדות" החל לבעור בלבת אש - כי הבין שדבר זה רמו הוא לו מן השמים, כי אם יזכור וידע שכל המתרחש הכל לטובה בלבד, לא יכעס לעולמים ויקבל את הכל בשובה ונחת. כעבור ימים אחדים פגש שוב את הרה"ק מוויטעבסק, נענה רמ"מ ואמר לו: רואה אתה, מן השמים שלחו לך את אליהו הנביא שיענה לך את התשובה לשאלתך, האיך ניתן לתקן את מידת הכעס.

מצוות הצדקה ביטלה את הניתוח מסופר: יום אחד הגיע יהודי אל המקובל הרה"ק רבי מרדכי שרעבי זיע"א, וסיפר לו, שלא חש בטוב, ולאחר סדרת צילומי רנטגן שערכו לו הרופאים, התברר שמצב בריאותו חמור, ורופאים קבעו כי אין מנוס מלעבור ניתוח בדחיפות, רק כך יוכל להתרפאות אמרו לו הרופאים. שאלו הרב על סמך מה קבעו הרופאים את הניתוח? השיב החולה הצילומים הם שהכריעו את הכף לעשות הניתוח, וכדי לאמת את דבריו הוציא החולה את הצילומים מחיקו והראם לרב. הרב קם ממקומו והביט בצילומים אל מול האור ואחר כך אמר לחולה: התבונן אף אתה בצילומים, לפי ראות עיני אין לך מאומה, ישנה רק נקודה קטנה של קרישת דם אם תשמע לי תן שתיים עשרה אלף לירות עבור צדקה, וכדאית מצוה זו שעל ידה תיוושע ולא תודקק לניתוח. החולה שהאמין ברב באמונה שלמה העביר לרב את הסך העצום שנקב, ונפטר ממנו לשלום. עוד באותו יום חילק הרב את כל הכסף לצדקה והתפלל לרפואת החולה. למחרת היום אושפו האיש בבית הרפואה, והרופא שבדק אותו שוב לפני הניתוח, נוכח לראות כי ביצוע הניתוח מיותר לחלוטין, הוא קרא לרופא נוסף, ויחדיו התבוננו בצילומים שהראו הפעם כי מצבו של החולה תקין, ובעקבות כך הוחלט לשחררו לביתו. החולה בידוע כי יד הרב הייתה בזה, בא אליו בשמחה והודה לו על אשר הבריא בזכות תפילותיו למענו.

תולדות דצדקיא

שבת קודש כ"ה סיון
 רבן שמעון בן גמליאל (ג"א - תתע"ה)
 רבי ישמעאל כהן גדול בן אלישע (ג"א - תתע"ה)
 הרה"ק רבי דוב בעריש מביאלא ב"ר אברהם מטשעכיניוב (תרל"ו)
 הרה"ק רבי חיים סופר אב"ד פעסט ב"ר מרדכי אפרים פישל (מחנה חיים - תרמ"ו)

יום ראשון כ"ז סיון
 הרה"ק רבי יחיאל מיכל מקורימא ב"ר צבי מנחם מאניפאלע (תרט"ז)

יום שני כ"ז סיון
 רבי חנינא בן תרדיון (ג"א - תת"ל)
 הרה"ק רבי מאיר מאייזנשטאט ב"ר יצחק (פנים מאירות - תק"ד)
 הרה"ק רבי שמואל שמעלקא מחוסט ב"ר ישראל יעקב (תרצ"ד)

יום שלישי כ"ח סיון
 הרה"ק רבי משולם פייש הלוי מטהאש ב"ר מרדכי (תרל"ה)

יום רביעי כ"ט סיון
 הרה"ק רבי שמואל שמריה מאוסטרובצה (תלמיד ה"חווה") ב"ר יעקב (תר"ז)

יום חמישי ל' סיון
 הגה"ק רבי שלמה קלוגער ב"ר יהודה אהרן (תרכ"ט)
 הרה"ק רבי מאיר מקרעטשניף ב"ר מרדכי מנדבורנא (תרס"ח)

יום שישי א' תמוז
 הרה"ק רבי קלונימוס קלמן ב"ר אהרן (מאור ושמש - תקפ"ז)
 (הרה"ק רבי שלמה מבאבוב ב"ר מאיר נתן תרס"ה)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצוה הלכות

מאת הרה"ג נגליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
 מח"ס "גם אני אודך" רפורם יוסף הדרס" על המצוות.

הגבחת התורה (ד')

א) אם לאחר ההגבהה שמו לב שאין הספר תורה גלול למקום הקריאה, אין צריך להגביה שוב אחר שגללוהו למקום הקריאה. (פסקי תשובות סימן קל"ד, בהערה 15)

ב) יש נוהגים להצביע באצבע הזרת לעבר הספר תורה כשאומרים וזאת התורה ולנשקה. (ספר החיים, למהר"ח פלאגי וצ"ל, סימן ג', אות ו', ילקוט מעם לועז, פרשת כי תבוא, כ"ו, כ"ז, כ"ח, כ"ט, סד"ה וכמה מנהגים) ויש נוהגים לאחוזו בציציות הטלית ולהראות נגד הספר תורה, ולנשק הציציות. (ספר החיים, שם)

בחסות רשת חנויות

גל פז

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

מברכים חודש תמוז

המולד ביום חמישי בשעה 9:15 בבוקר

8 חלקים

ראש חודש ביום חמישי ושישי